

En appell

Det er mange år siden jeg var aktiv i turistforeningens styre, men jeg har hvert år vært tilfjells og nytt godt av foreningens arbeid i fjellet. Jeg vet at den omkostningsøkning som vi alle merker så altfor godt, også gjør seg gjeldende for T.T. Det er dyrt å drive hytter i høyfjellet og vedlikeholdet koster mange penger. T.T. er avhengig av en jevn søkning til hyttene og derfor er det av stor betydning å ha flest mulig medlemmer. Styret ofrer megen tid og arbeide for foreningen og jeg synes at vi medlemmer også skal gjøre en innsats. Hvis alle medlemmer går inn for hver å skaffe et nytt medlem, vil det være en meget kjærkommen hjelp og vi kan trygt si at det er en nødvendig hjelp i dagens situasjon.

Vær med og gi Trondhjems Turistforening denne håndrekning!

Arne Falkanger.

Til Trondhjems Turistforening

Jeg har snakket med nedenstående personer som har erklært seg villig til å bli medlem fra 1/1 1972:

.....
.....
.....

Ytterligere tror jeg at der er muligheter for medlemskap hvis T.T. gjør direkte henvendelse til:

.....
.....
.....

Dato.....

Navn.....

Se spørreark side 195.

Glade barn i påskefjellet

BERIT Ø. BYGSTAD

«Hvordan får du barna til å gå? Forteller du eventyr?»
«Nei, det er de som overtaler meg!»

Ja, er det vanskelig for gutter på 10 og 12 år å gå i påskefjellet? Selvfølgelig avhenger det av vær og føre og barnas forhåndstrening. Men hvis forholdene ligger til rette, er det ingen sak for barn på den alderen å gå 3—4 mil om dagen.

De springer lett, de er seige til å gå, og de blir uthvilt på kort tid. En sekk på 5—6 kilo bærer de uten vanskelighet. Men tyngre bør den ikke være. Utstyret må være lett og tilvakt, og samtidig i perfekt stand, så det ikke oppstår gnagsår — slike ting er nok verre å ta for et barn enn for voksne.

Men for en opplevelse en skitur i fjellet kan bli for et barn, hvis den er godt forberedt — og været er gunstig. Heldig var min minstemann som debuterte i fjellet førpåsken 1971 — vi gikk nordover gjennom Sylene i sol og medvind fra lørdag til onsdag. Ikke rart at han planlegger neste års fjellpåske med stor iver.

Bortsett fra gleden over naturen og hyggen på hyttene, er det også en fin karaktertrening å vandre i fjellet. Dagsmarsjen må nødvendigvis fullføres. Fjellturen har i det hele tatt atskillige aspekter. Strabasene, vinden — og så å ankomme til en hytte på ville vidda. Det spennende ved å få et nytt rom, treffe nye mennesker. Barna registrerte at alle var så trivelige — en ble venner med dem med én gang. Av og til sov de på sovesal — først ble de litt betuttet, men det viste seg å være morro, det og. Tonen var gjerne spøkefull og fri. Andre småting — maten smakte bestandig, selv sånt som ikke er populært hjemme. Mindre kjente og mindre kjære retter gled ned og viste seg å være velsmakende.